

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 80.233 van 12 mei 1999
in de zaak A. 73.406/X-7249.**

In zake : 1. Georges LITVINE,
2. Olivier KIRKPATRICK,
3. de gemeente LINKEBEEK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J.-J. VAN RAEMDONCK en D. LAGASSE,
kantoor houdende te 1170 BRUSSEL,
Terhulpsesteenweg 187

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. DECLERCQ,
kantoor houdende te 3010 LEUVEN-KESSEL-LO,
Tiensesteenweg 275.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Georges LITVINE, Olivier KIRKPATRICK en de gemeente LINKEBEEK op 18 april 1997 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 19 februari 1997 van de gemachtigde ambtenaar waarbij aan de Afdeling Gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een broedhal voor visteelt op een perceel gelegen te Linkebeek, Dwersbosstraat, 22-28;

Gelet op het arrest nr. 65.063 van 10 maart 1997 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt bevolen, onder verbeurte van een dwangsom van 1.000.000 frank per dag dat op de bouwwerf, door welke bouwactiviteit ook aan het gebouw voor visteelt, de werken door het Vlaamse Gewest, op directe of indirecte wijze, worden voortgezet, en aan het Vlaamse Gewest en aan de

gemachtigde ambtenaar het verbod wordt opgelegd voor het genoemde perceel een bouwvergunning te verlenen voor het oprichten van een broedhal voor visteelt tot op de dag dat hun van het arrest over het annulatieberoep tegen de geschorste vergunning kennis is gegeven, onder verbeurte van een dwangsom, ten laste van het Vlaamse Gewest, van 100.000.000 fr. per overtreding van dit verbod;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 16 december 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 april 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VERBEKE die, loco Advocaten J.-J. VAN RAEMDONCK en D. LAGASSE verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat P. DECLERCQ, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het eerste middel o.m. is afgeleid uit de schending van de artikelen 14 en 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen doordat, eerste onderdeel, de bestreden beslissing in een parkgebied van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse aan de Afdeling Gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een bouwvergunning verleent voor de oprichting van een broedhal voor waardevolle en bedreigde vissen of voor het uitzetten van bestemde pootvissen uitgebaat door de overheid en dit bouwwerk beschouwt als een gemeenschapsvoorziening die luidens voormeld artikel 20 ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden kunnen worden toegestaan, terwijl bedoeld gebouw geen gemeenschapsvoorziening is en doordat, tweede onderdeel, dit bouwwerk niet beantwoordt aan de door voormeld artikel 20 gestelde vereisten, met name verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied;

Overwegende dat de verzoekende partijen niet betwisten dat het onderzoek van het tweede onderdeel de oplossing van het geschil mogelijk maakt; dat zij dit tweede onderdeel staven als volgt :

"Dat, bovendien, de betekenis en draagwijdte van artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972 om volgende redenen beperkt is. Dat artikel 20 ten eerste zelf zijn toepassingsgebied beperkt tot de bouw van gemeenschapsvoorzieningen die verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied. Dat de algemene bestemming van de betrokken zone landelijk gebied is, en meer bepaald parkgebied. Dat het architectonisch karakter van het kwestieuze gebied een beboste, schilderachtige en groene omgeving is, een uniek natuurskader, waarin slechts enkele woningen

zijn gelegen die bovendien in belangrijke mate aan het zich worden onttrokken door het groen. Dat ten tweede, de toepassing van artikel 20 inhoudt dat bij individuele beslissing een uitzondering wordt gemaakt op de krachtens het gewestplan en het K.B. van 28 december 1972 vastgestelde stedenbouwkundige regels, die in toepassing van artikel 2 van de Wet van 29 maart 1962 bindende en verordenende kracht hebben. Dat deze bepaling derhalve, zoals overigens elke uitzonderingsbepaling, een restrictieve interpretatie dient te krijgen.

(...) Dat ten derde, het K.B. van 28 december 1972 zowel regels bevat betreffende de 'inrichting' van de gewestplannen, als regels betreffende de 'toepassing' ervan. Dat de artikelen 10 en 14 bepalen wat stedenbouwkundig is toegelaten in een parkgebied en de 'bestemming en gebruik van de grond' betreffen, en dus de inrichting van de gewestplannen. Dat artikel 20 daarentegen deel uitmaakt van hoofdstuk 3 van het K.B., betreffende de toepassing van de gewestplannen. Dat artikel 20 geenszins spreekt over een 'afwijking'. Dat deze bepaling, eerder dan een afwijking van het gewestplan, toelaat dat lacunes ervan worden aangevuld, nl. door de bouw van een gemeenschapsvoorziening toe te laten op een plaats waar het gewestplan dit niet voorziet, voor zover dit verenigbaar is met de algemene bestemming van het betrokken gebied. Dat deze gemeenschapsvoorzieningen in een zone die daar niet toe is bestemd, slechts aanvaardbaar zijn indien zij in deze zone een plaats vinden in harmonie met de algemene bestemming ervan.

Dat hetgeen door artikel 20 is toegestaan nog minder is dan een afwijking. Dat artikel 20 enkel de betekenis kan hebben van een interpretatieregel.

(...)

Dat deze bepaling dus bijdraagt tot de nodige soepelheid bij de toepassing van de regels betreffende de inrichting van de gewestplannen; dat deze soepelheid echter beperkt is, gezien de gemeenschapsvoorziening steeds moet beschouwd kunnen worden als een accessorium van de hoofdactiviteit die in de zone is toegelaten, en zij verenigbaar moet zijn met de algemene bestemming van de zone";

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het gebouw een vroeger, weliswaar kleiner gebouw, vervangt en geen gebouw is met industrieel karakter, wel met een andere vormgeving, gevelopbouw en materiaalkeuze;

Overwegende dat in de laatste memorie de verwerende partij erop wijst dat "als de gemeenschaps-

voorziening bijkomstig blijft ten opzichte van de bestemming van het gebied enerzijds en de gemeenschapsvoorziening een bijzondere band heeft met het gebied, zij toegestaan kan worden (,) dat de gemeenschapsvoorziening hetzij niet op disproportionele wijze de vreemde zone mag aantasten, hetzij niet uit haar eigen aard grondig onverenigbaar mag zijn met de bestemming (,) dat de gemeenschapsvoorziening die krachtens artikel 20 wordt toegelaten in een ander gebied dan dat specifiek bestemd voor gemeenschapsvoorzieningen, niet moet beantwoorden aan de voorwaarden die het genoemde K.B. van 28 december 1972 stelt voor dat gebied (,dat) een andere lezing ertoe (zou) leiden dat elke gemeenschapsvoorziening die in een park is toegelaten, hetzelfde regime zou kennen als de niet-gemeenschapsvoorziening die eveneens in dat park is toegelaten (en) het in die redenering dan ook geen zin (heeft) een gemeenschapsvoorziening daar toe te laten";

Overwegende dat de bestreden beslissing, na tot de slotsom te zijn gekomen dat het gebouw in kwestie met toepassing van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen als een gemeenschapsvoorziening kan worden aangemerkt, onderzoekt of het gebouw verenigbaar is met de algemene bestemming van het betrokken gebied; dat de terzake relevante overwegingen luiden als volgt :

"De oprichting van de bouwwerken is verenigbaar met de bestemming van parkgebied. Vooreerst staat ze op de plaats van de vroegere serre, die weliswaar kleiner in omvang was. Tevens blijft het bestaande bomenbestand bewaard en zijn er reeds aanplantingen uitgevoerd om de bestaande groenschermen te verdichten. De uitbreiding van de terreininname door de nieuwbouw, ten opzichte van de vroegere serre, neemt geen wezenlijk parkterrein in. Bijgevolg kunnen er bouwwerken aanvaard worden, voor zover het uitzicht ervan niet stoort in deze omgeving. Dit verwijst naar de tweede voorwaarde die zegt dat er

ook verenigbaarheid moet zijn met het architectonisch karakter van het gebied.

Dus is het bezwaar aangaande de bestemming weerlegd (...)"

dat de bestreden beslissing vervolgens onderzoekt en oordeelt dat het bouwwerk bovendien verenigbaar is met het architectonisch karakter van het betrokken gebied;

Overwegende dat artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt wat volgt :

"Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied";

Overwegende dat de verwerende partij terecht erop wijst dat artikel 20 niet zo mag worden begrepen dat een bouwwerk voor een gemeenschapsvoorziening dat in een daartoe niet bestemd gebied wordt ingeplant moet beantwoorden aan de bepalingen die gelden voor het betrokken gebied; dat het bouwwerk evenwel verenigbaar moet zijn met de algemene bestemming en het architectonisch karakter van het betrokken gebied; dat indien dit niet het geval is het bouwwerk, ofwel in een ander gebied moet worden ingeplant, ofwel het gewestplan moet worden herzien;

Overwegende dat de bouwplaats is opgenomen in een parkgebied van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse; dat artikel 14 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen de afgifte in een parkgebied van een bouwvergunning voor een broedhal voor visteelt in beginsel verbiedt; dat de bestreden beslissing echter

toepassing maakt van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen en vaststelt dat de vergunde werken een gemeenschapsvoorziening betreffen; dat uit de redengeving van het bestreden besluit blijkt dat naar het oordeel van de verwerende partij een inrichting waarin een overheidsopdracht wordt uitgevoerd bestaande in het kweken van vissen die waardevol zijn of die in hun voortbestaan bedreigd worden of die dienen om in de openbare wateren het pootvisbestand op te bouwen, een gemeenschapsvoorziening is als bedoeld in artikel 20 van het eerderevermeld koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat uit de redengeving van het bestreden besluit voorts blijkt dat naar het oordeel van de verwerende partij de inrichting beantwoordt aan de twee door voormeld artikel 20 gestelde vereisten, met name verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken parkgebied;

Overwegende dat volgens het bestreden besluit die verenigbaarheid met de algemene bestemming van het parkgebied blijkt uit het feit dat de constructie komt in de plaats van de vroegere, weliswaar kleinere serre, uit het feit dat het bomenbestand bewaard blijft en aanplantingen het bestaande groenscherm verdichten en uit het feit dat de terreininname geen wezenlijk parkterrein inneemt;

Overwegende dat geen van deze motieven uitstaans heeft met de algemene bestemming van het betrokken parkgebied en wettig tot de conclusie leidt dat het bouwwerk met die algemene bestemming verenigbaar is; dat de stelling die de verwerende partij inneemt niet overtuigt omdat zij wordt tegengesproken niet alleen door de andersluidende motieven van het bestreden

besluit, maar ook door de eigen omzendbrief die de verwerende partij inmiddels heeft uitgevaardigd, met name de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen; dat erin wordt gesteld dat in parkgebieden geen gemeenschapsvoorzieningen of openbare nutsvoorzieningen mogen ingeplant worden ten ware de bestaande gebouwen hiertoe geschikt zouden zijn en de openstelling voor het publiek op langere termijn niet in het gedrang wordt gebracht; dat het tweede onderdeel van het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 19 februari 1997 van de gemachtigde ambtenaar waarbij aan de Afdeling Gebouwen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een broedhal voor visteelt op een perceel gelegen te Linkebeek, Dwersbosstraat, 22-28.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op eenentwintigduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op twaalf mei 1900 negenennegentig, door
de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.